

[Undervisningsministeren.]

sket med Højskoleraadet, og set ipaa lang Sigt deler jeg disse Bekymringer fra Højskolens Side.

Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard rejste et Par Spørgsmaal om Lærernes Stilling under den nye Lov. Lærerinder regner vi naturligvis lige med Lærere. I det hele taget, naar vi ved Talen om Lærere i Skolen ikke bruger Ordet Lærerinde, er det fordi det er almindelig Sprogbrug, at man ved „Lærer“ forstaar baade Lærer og Lærerinde. Det gælder altsaa ogsaa her.

Det ærede Medlem spurgte, om tidligere Lærervirksomhed ved Højskolen kunde give Grundlag for Alderstillæg. Ja, det er givet, ogsaa uanset den Løn, der tidligere har været betalt. Det var bl. a. det, vi tilstræbte ved Indførelsen af et Ændringsforslag i Folketinget, at gøre det klart, at man ved Fastsættelsen af det Alderstillæg, som nu kan gives Lærere, der har virket i Højskolen, ikke vil stille som Betingelse, at de paa-gældende i den Periode, der ligger forud, har oppebaaret den Løn, som for Fremtiden er en Betingelse, men Forudsætningen for Alderstillægget er, at de efter Lovens Ikrafttræden opfylder Lovens Bestemmelser med Hensyn til Løn og Timetal, og at de har haft fuld Tjeneste i Højskolens Arbejde i den Tid, der er gaaet. Vi vil altsaa ikke stille som Betingelse, at de i Tiden forud har oppebaaret den Løn, der i Fremtiden kræves for at faa Alderstillæg.

Det ærede Medlem beklagede, at Elevunderstøttelsen for Fremtiden skulde uddeles af Ministeriet og ikke gennem Amtsskoleraadene. Heri er der nu ingen Ændring fra det bestaaende, for Ministeriet udbetaler nu Understøttelserne og gør det meget bedre, end det blev gjort før. Vi gør det af den simple Grund, at naar vi har et vist Beløb til Raadighed, har vi Mulighed for at bruge dette Beløb og at give en ensartet Understøttelse, hvilket ikke kan ske, naar der skal uddeles gennem mange forskellige Amtsskoleraad, uden at man skulde have et frit Beløb til Raadighed, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem anser det for muligt at faa et saadant Beløb stillet til Raadighed for dette Formaal. Det siger sig selv, at naar nogle og tyve Amtsskoleraad skulde fordele Understøttelserne med Muligheder for at fravige de almindelige Retningslinier, som er fastlagt for Fordelingen, maatte man enten mange Steder tilbageholde Beløb, som ikke kunde anvendes — saa at man altsaa ikke vilde komme til at anvende den Million Kroner eller noget mere, som

vi har til Raadighed —, eller ogsaa vilde man, naar der var fri Mulighed for at anvende Pengene, fra Bevillingsmyndighedernes Side ikke have nogen Mulighed for at skønne over, hvad Pengene blev brugt til. Nej, det lader sig ikke gøre.

Det væsentligste ved denne Elevunderstøttelsesfordeling er, at alle under samme Forhold, i hvilket Amt de end bor, faar den samme Understøttelse. Det vakte tidligere Kritik, at Elever med samme økonomiske Forhold kom paa samme Skole fra to forskellige Amter med vidt forskellige Understøttelser. Det var aldeles uholdbart. Der var ogsaa det mærkelige derved, at i de Aar, hvor vi havde et ringe Beløb til Elevunderstøttelser i Forhold til Elevantallet, blev dette Beløb ikke anvendt fuldt ud, fordi et Amt, som havde Penge tilovers, ikke var tilbøjeligt til at indsende de Penge, man havde tilovers, saa betids, at de kunde anvendes i et andet Amt. Dette førte altsaa til, at trods det ringe Beløb kunde det ikke anvendes altsammen; mange Elever sendte Afbud, naar de ikke rettidigt kunde faa Besked om Understøttelsen, og Resultatet blev, som sagt, at vi ikke kunde bruge Pengene, men fik Overskud. Jeg tror, at den Fordeling, der nu bliver af Elevunderstøttelserne, ligger paa et godt Grundlag. Jeg mener nok, der er visse Ting i det nuværende Fordelingsgrundlag — hvem der kan komme i Betragtning, de økonomiske Betingelser, vi opstiller, for at Folk kan komme i Betragtning —, der skal ændres, men i det store og hele mener jeg ikke, det er muligt at faa en tilfredsstillende Fordeling af det Beløb, Staten stiller til Raadighed, hvis ikke Fordelingen foretages paa et enkelt Sted. Amtsskoleraadet, der indstiller, faar tilsendt Retningslinierne for Understøttelsen, det gør sine Bemærkninger og foretager Indstilling for de Ansøgere, hvor særlige Forhold gør sig gældende, og har derved Mulighed for at øve Indflydelse i de Tilfælde, hvor de kender de personlige Forhold. Herved tror jeg, der opnaas den Støtte fra de lokale Myndigheder, som er nødvendig for, at Fordelingen kan blive tilfredsstillende. Men jeg fremhæver altsaa, at der ikke sker nogen Forandring fra det bestaaende, og jeg mener, det er betydeligt bedre end det, vi havde før.

Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard havde ogsaa visse Bekymringer — Bekymringer, som jeg ikke deler — med Hensyn til Statskonsulenten. Jeg anser det for vigtigt, at der til Administrationens Raadighed staar en Mand, som har Føling med og